

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการตัดสินใจใช้ท่าเตะตวัดของนักกีฬาเทควันโด เมื่อถูกดัด
เข้าสู่บริเวณมุมสนามขณะแข่งขัน ของนักกีฬาเทควันโดชายและหญิง ในระดับตัวแทนเยาวชนทีม
ชาติไทย ตัวแทนทีมชาติไทย และนักกีฬาโอลิมปิก 2008 ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเทควันโดรายการ
เอเชียนมาร์เชียลอาร์ต ครั้งที่ 1 และ กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จังหวัดตรัง จำนวน 20 คน
ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายดังต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 20)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	12	60
หญิง	8	40
2. อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	0	0
15 – 17 ปี	4	20
18 – 20 ปี	10	50
20 – 23 ปี	2	10
23 ปีขึ้นไป	2	10
3. วุฒิกการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	20
ปริญญาตรี	15	75
ปริญญาโท	1	5
4. ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาเทควันโดทีมชาติ		
ปีแรก	0	0
1 – 2 ปี	3	15
3 – 4 ปี	11	55
5 ปีขึ้นไป	6	30
5. เคยเข้าร่วมการแข่งขันในรายการนานาชาติ		
1 – 2 รายการ	2	10
3 – 4 รายการ	3	15
5 – 6 รายการ	5	25
7 รายการขึ้นไป	10	50

ตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาเป็นเพศชาย ร้อยละ 60 และเพศหญิง ร้อยละ 40 อายุน้อยที่สุดคือ 16 ปี และ มากที่สุดคือ 25 ปี นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 75 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาที่มาจากมาแล้ว 3 – 4 ปี มากที่สุดที่ร้อยละ 55 และนักกีฬาร้อยละ 95 เคยเข้าร่วมแข่งขันในรายการนานาชาติ ซึ่งนักกีฬาร้อยละ 50 เคยเข้าร่วมการแข่งขันในรายการนานาชาติ 7 รายการขึ้นไป



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 2 แบบสอบถามการใช้ท่าเตะตวัดเมื่ออยู่ในบริเวณมูมสนาม (N = 20)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านเคยถูกคู่ต่อสู้ค้อนเข้าสู่บริเวณมูมสนาม		
เคย	20	100
ไม่เคย	0	0
2. ท่านเคยตัดสินใจใช้ท่าเตะตวัดเมื่อถูกค้อนเข้าสู่บริเวณมูมสนาม		
เคย	20	100
ไม่เคย	0	0
3. ความถี่ที่ท่านใช้ท่าเตะตวัดเมื่อถูกค้อนเข้าสู่บริเวณมูมสนาม		
บ่อยมาก	15	75
บ่อย	5	25
นาน ๆ ครั้ง	0	0
ไม่เคย	0	0
4. สาเหตุที่ทำให้ท่านเลือกใช้ท่าเตะตวัดมากกว่าทำอื่น ๆ		
ฝึกซ้อมมากกว่าทำอื่น ๆ	3	15
เป็นท่าเตะที่ทำเต็มได้ง่ายกว่าทำอื่น ๆ	6	30
มีความถนัดในท่าเตะตวัดมากกว่าทำอื่น ๆ	7	35
จากประสบการณ์แข่งขันที่ผ่านมา	4	20
ผู้ฝึกสอนสั่ง	0	0
อื่น ๆ	0	0
5. ท่านมีความมั่นใจว่า ท่าเตะตวัดสามารถทำเต็มหรือป้องกันไม่ให้เสียเต็มเมื่อถูกค้อนเข้าสู่พื้นที่มูมสนาม		
มั่นใจมาก	7	35
มั่นใจ	8	40
ค่อนข้างมั่นใจ	5	25
ไม่มั่นใจ	0	0

ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาทั้งหมดเคยถูกคู่ต่อสู้ต้อนเข้าสู่บริเวณมุมสนาม โดยคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม โดยทั้งหมดเคยตัดสินใจใช้ท่าเตะตัวคเมื่อถูกต้อนเข้าสู่บริเวณมุมสนาม ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 75 ใช้ท่าเตะตัวคเมื่อถูกต้อนเข้าสู่บริเวณมุมสนามบ่อยมาก นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 35 เลือกใช้ท่าเตะตัวคเพราะมีความถนัดในท่าเตะตัวคมากกว่าท่าอื่น ๆ รองลงมาร้อยละ 30 เลือกใช้ท่าเตะตัวคเพราะเป็นท่าเตะที่ทำแต้มได้มากกว่าท่าเตะอื่น ๆ

นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 40 มีความมั่นใจที่จะใช้ท่าเตะตัวคเพราะสามารถทำแต้มและป้องกันไม่ให้เสียแต้มได้ โดยรองลงมาร้อยละ 35 มีความมั่นใจมากที่จะใช้ท่าเตะตัวคเพราะสามารถทำแต้มและป้องกันไม่ให้เสียแต้มได้

จากข้อมูลที่ได้จะสังเกตได้ว่า นักกีฬาทุกคนเคยมีประสบการณ์ถูกต้อนเข้ามุมสนามซึ่งนักกีฬาจะใช้ท่าเตะตัวคมากที่สุดเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว ส่วนการเลือกใช้ท่าเตะตัวคใด ๆ นั้นจะขึ้นอยู่กับความถนัดส่วนบุคคล การฝึกซ้อมและประสบการณ์ในการแข่งขัน โดยนักกีฬามั่นใจว่าการเตะตัวคสามารถทำให้ตนเองเอาตัวรอดจากสถานการณ์ดังกล่าวได้

ตาราง 3 แบบสอบถามการเลือกใช้ท่าเตะตวัดต่าง ๆ เมื่ออยู่ในบริเวณมูมสนาม (N = 20)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานการณ์ (การ์ดเปิด)		
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะตวัดขาหลัง		
ท่าสปีชชาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	16	80
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	4	20
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	0	0
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะสปีชชาเตะตวัดด้วยขาหน้า		
ท่าสปีชชาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	2	10
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	6	30
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	12	60
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง		
ท่าสปีชชาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	8	40
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	8	40
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	4	20
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะสปีชชาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า		
ท่าสปีชชาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	8	40
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	12	60
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะกลับหลัง		
ท่าสปีชชาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	16	80
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	4	20

ตารางที่ 3 (ต่อ) แบบสอบถามการเลือกใช้ท่าเตะตวัดต่าง ๆ เมื่ออยู่ในบริเวณมูมสนาม (N = 20)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานการณ์ (การ์คปิด)		
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะตวัดขาหลัง		
ท่าสีบขาเตะตวัดขาหน้า	6	30
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	7	35
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	3	15
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	4	20
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะสีบขาเตะตวัดด้วยขาหน้า		
ท่าสีบขาเตะตวัดขาหน้า	8	40
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	12	60
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	0	0
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	0	0
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง		
ท่าสีบขาเตะตวัดขาหน้า	8	40
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	5	25
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	2	10
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	5	25
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะสีบขาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า		
ท่าสีบขาเตะตวัดขาหน้า	8	40
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	6	30
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	5	25
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	1	5
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะกลับหลัง		
ท่าสีบขาเตะตวัดขาหน้า	12	60
ท่าคักเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าคิงเตะตวัดขาหลัง	8	40
ท่าคักเตะตวัดขาหลัง	0	0

ตาราง 3 ในสถานการณ์การ์ดเปิดแสดงให้เห็นว่า ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะตัวขาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหน้าในการตอบโต้ โดยถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะสับขาเตะตัวด้วยขาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหลังในการตอบโต้

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหน้า และท่าดักเตะตัวขาหลังเท่ากันที่ร้อยละ 40

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะสับขาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหลังในการตอบโต้

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะกลับหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหลังในการตอบโต้

ส่วนในสถานการณ์การ์ดปิดแสดงให้เห็นว่า ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะตัวด้วยขาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 35 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหน้าในการตอบโต้ รองลงมาคือท่าสับขาเตะตัวขาหน้าที่ร้อยละ 30

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะสับขาเตะตัวด้วยขาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหน้าในการตอบโต้

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 55 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหลังในการตอบโต้

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 40 เลือกที่จะใช้ท่าสับขาเตะตัวขาหน้าในการตอบโต้ โดยท่าดักเตะตัวขาหน้าเป็นท่าที่ถูกเลือกใช้รองลงมาที่ร้อยละ 30 และท่าดักเตะตัวขาหลังเป็นท่าที่ถูกเลือกใช้เป็นอันดับ 3 ที่ ร้อยละ 25

ถ้าคู่แข่งขันนุกมาด้วยท่าเตะกลับหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขาหลังในการตอบโต้

ตาราง 4 แบบบันทึกการใช้ท่าเตะของนักกีฬาเทควันโดเมื่อถูกต้อนเข้าสู่บริเวณมูมสนามในขณะที่แข่งขัน (N = จำนวนการใช้ท่าเตะจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนการเตะตอบโต้	ร้อยละ
สถานการณ์ (การ์ดเปิด)		
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะตวัดขาหลัง (N = 8)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	4	50
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	3	37.5
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	1	12.5
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะสับขาเตะตวัดด้วยขาหน้า (N = 1)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	1	100
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	0	0
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	0	0
คู่แข่งชั้นบุกด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง (N = 6)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	2	33.3
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	3	50
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	1	16.6
คู่แข่งชั้นบุกด้วยท่าเตะสับขาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า (N = 4)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	3	75
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	1	25
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	0	0
คู่แข่งชั้นบุกด้วยท่าเตะกลับหลัง (N = 5)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	0	0
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	1	20
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	3	60
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	1	20

ตารางที่ 4 (ต่อ) แบบบันทึกการใช้ท่าเตะของนักกีฬาเทควันโดเมื่อถูกต้อนเข้าสู่บริเวณมุมสนาม
ในขณะแข่งขัน (N = จำนวนการใช้ท่าเตะจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนการเตะตอบโต้	ร้อยละ
สถานการณ์(การรัดปิด)		
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะตวัดขาหลัง (N = 12)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	2	16.6
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	6	50.0
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	1	8.3
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	3	25.0
คู่แข่งบุกด้วยท่าเตะสับขาเตะตวัดด้วยขาหน้า (N = 10)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	1	10.0
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	6	60.0
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	2	20.0
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	1	10.0
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง (N = 14)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	2	14.2
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	4	28.5
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	7	50.0
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	1	7.1
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะสับขาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า (N = 8)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	1	12.5
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	4	50.0
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	3	37.5
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	0	0
คู่แข่งขันบุกด้วยท่าเตะกลับหลัง (N = 8)		
ท่าสับขาเตะตวัดขาหน้า	1	12.5
ท่าดักเตะตวัดขาหน้า	2	25.0
ท่าดิ่งเตะตวัดขาหลัง	5	62.5
ท่าดักเตะตวัดขาหลัง	0	0

ตาราง 4 จากสถานการณ์การ์ดเปิดแสดงให้เห็นว่า จากสถานการณ์ขณะแข่งขันจริงในการขึ้นการ์ดเปิด กรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะตัวขวาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้จำนวน 4 ครั้ง รองลงมาคือท่าดักเตะตัวขวาหลัง 3 ครั้ง จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด 8 ครั้ง

กรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าสับขาเตะตัวขวาหน้า ซึ่งเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวในงานวิจัยนี้ ซึ่งนักกีฬาได้ใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้ และหากคู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่ เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้ จำนวน 3 ครั้ง รองลงมาคือท่าดักเตะตัวขวาหลังที่ 2 ครั้ง จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด 6 ครั้ง

กรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะสับขาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้ จำนวน 3 ครั้ง จากการบุก 4 ครั้งและหากคู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะกลับหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกใช้ท่าดักเตะตัวขวาหลังในการตอบโต้ จำนวน 3 ครั้ง จากการบุกทั้งหมด 5 ครั้ง

ส่วนสถานการณ์การ์ดปิดแสดงให้เห็นว่า จากสถานการณ์ขณะแข่งขันจริงในการขึ้นการ์ดปิด กรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะตัวขวาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้จำนวน 6 ครั้ง จาก 12 ครั้ง

ในกรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าสับขาเตะตัวขวาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้ที่จำนวน 6 ครั้งจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น 10 ครั้ง

ในกรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะเหยียบลงด้วยขาหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขวาหลังในการตอบโต้จำนวน 7 ครั้ง รองลงมาคือท่าดักเตะตัวขวาหน้าจำนวน 4 ครั้ง จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น 14 ครั้ง

ในกรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะสับขาเตะเหยียบลงด้วยขาหน้า นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ท่าดักเตะตัวขวาหน้าในการตอบโต้จำนวน 4 ครั้ง รองลงมาคือท่าดักเตะตัวขวาหลังจำนวน 3 ครั้ง จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด 8 ครั้ง

ในกรณีที่คู่แข่งบุกมาด้วยท่าเตะกลับหลัง นักกีฬาส่วนใหญ่เลือกใช้ท่าดักเตะตัวขวาหลังในการตอบโต้จำนวน 5 ครั้ง จากการบุกทั้งหมด 8 ครั้ง